

ע"פ 150/18 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ
ע"פ 150/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ג' קרא

המערערים:

1. פלוני
2. פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי לנוער
ירושלים בתיק פ 069694-03-17 שניתן על ידי כבוד
השופטת ח' מרים לומפ

תאריך הישיבה:

כ' בשבט התשע"ח (05.02.2018)

בשם המערערים:

עו"ד משה מרוז ועו"ד משה פלמור
עו"ד מריה ציבלין

בשם המשיבה:

פסק-דין

1. שני הקטינים שבפנינו, האחד כבן 16.5 בעת המעשה והשני בן 17 בעת המעשה, חברו יחדיו לקטין נוסף ויחד עמו נכנסו למקום בו שהו נערים אחרים והחלו לדקור אותם בסכינים עמם הצטיידו מראש.

המערערים הורשעו אפוא בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין - עבירות לפי סעיפים 329(א)(1) ו-334+335 ו-186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בגין כך השית בית המשפט על המערערים, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 12 חודשים.

עמוד 1

2. על רכיב המאסר בפועל נסב הערעור שבפנינו, במסגרתו הדגיש הסניגור המלומד את גילם הצעיר של המערערים בעת ביצוע העבירות.

3. דין הערעור להדחות.

העבירות בהן הורשעו המערערים בנסיבותיהן כמפורט בכתב האישום, הן חמורות ביותר.

לכך יש להוסיף כי המערערים לא נרתמו להליך הטיפול, ואף ביקשו להכנס לבית הסוהר ו"לסיים את העניין". ולא רק זאת, אלא שעל אף הסכמת המדינה לעכב עונשם עד לשמיעת הערעור, סרבו להמשיך לשהות בתנאים מגבילים ובקשו להתחיל בריצוי עונשם, כך שבעת שמיעת הערעור שבפנינו המערערים כבר שוהים בבית הסוהר.

4. בא כוח המערערים טען כי כעת, לאחר שבילו כשבועיים בין כתלי הכלא, חל שינוי בגישתם של המערערים וכעת הם נכונים להירתם להליך שיקומי.

איננו רואים כל סיבה להקל בעונשם של המערערים או להורות על שחרורם לטובת הליך שיקומי עלום ובלתי ברור שאין לו כל תשתית בפנינו. העונש שהוטל על המערערים אינו חמור כלל, על אף קטינותם, ונציין כי על הנאשם הנוסף, אף הוא קטין, הוטל מאסר בפועל של 30 חודשים. לכך נוסיף את הלכה לפיה אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים, ואין זה המקרה שבפנינו.

5. סוף דבר, שהערעור נדחה.

ניתן היום, כ' בשבט התשע"ח (5.2.2018), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט